

28. „Vreau dovezi!”

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

28. „Vreau dovezi!”

Cum ia Isus îndoielile unui om

Ioan 20.24-29

„Dar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamăn, nu era cu ei când a venit Isus. Ceilalți ucenici îi spuneau deci: «L-am văzut pe Domnul!» Dar el le-a spus: «Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nicidecum nu voi crede»”.

(Ioan 20.24-25)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chiar și de îndoieli chinuitoare!

Îl cunoști pe Toma, scepticul? Firește, vei spune. Este unul dintre cei doisprezece pe care i-a chemat Domnul Isus ca să fie cu El și să fie trimiși de El (Marcu 3.15). Toma L-a urmat cu credincioșie pe Domnul timp de trei ani în peregrinări, i-a auzit predicile și a fost cu toată inima acolo. El a fost însărcinat de Domnul, la fel ca și ceilalți ucenici, să propovăduiască vestea despre Împărăția lui Dumnezeu în satele și în cetățile Galileii. Unde n-a înțeles ceva din instrucțiunile Domnului, a întrebat (Ioan 14.5), iar când prietenul lor, Lazăr, zăcea pe moarte, a fost pregătit să moară și el (Ioan 11.16). Toma are o inimă compătimitoare și sinceră. Dar, ca și ceilalți ucenici, n-a mai înțeles lumea când Domnul și Învățătorul său este dus la cruce așa de surprinzător. La fel ca și ei, el a avut o altă așteptare de la Mesia cel făgăduit.

Pe de altă parte, Toma este un veritabil realist, care trăiește după principiul: „Nu cred decât ce văd sau trăiesc personal!” Așa că femeile i-au derutat pe toți foarte de dimineată în prima zi a noii săptămâni, deoarece ar fi susținut că L-au văzut pe Domnul, care a fost omorât și îngropat. Petru a relatat apoi că L-a întâlnit. Și apoi, Toma nu fusese împreună cu ceilalți ucenici, iar ei susțineau că Isus li S-a arătat. Dar toate acestea nu sunt decât speculații, dorințe fierbinți pe care le au. Poate au avut halucinații sau numai încearcă să-și inducă singuri ideea. Așa ceva doar încă n-a existat niciodată, ca cineva să învie dintre morți – sau totuși? Da, trebuie să admită că el fusese atunci personal acolo când Domnul l-a trezit la viață pe tânărul bărbat din micul sat, Nain, sau atunci când a adus-o din nou la viață pe fiica mai-marelui sinagogii, Iair. Chiar și când El l-a chemat din mormânt pe prietenul lor, Lazăr, fusese de față. Poate că aceștia fuseseră doar aparent morți? Dar cum să se petreacă aceasta, ca unul, care a murit de moartea groaznică pe cruce și mai înainte a fost biciuit de soldații romani, să devină din nou viu? Doar nu poate nimeni să supraviețuiască rănilor groaznice ale torturii și ale chinului! Nu, nu este credibil!

Nici chiar afirmațiile solemne ale celorlalți ucenici nu le poate crede. Oare este el singurul realist în acest cerc? Cine vrea să mă convingă, acela trebuie să-mi dea dovezi.

„Dar el le-a spus: «Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nicidecum nu voi crede»” (Ioan 20.25).

28. „Vreau dovezi!”

Ce sunt îndoielile și de unde vin?

Cunoști și tu îndoiala? Sau înțelegi tu tot ce scrie în Biblie?

Cunoști îndoiala față de Dumnezeu? Sau poți să-L explici logic pe Creator? Poți tu să înțelegi că Dumnezeu este drept și sfânt - și în același timp îndurător și milos?

Cunoști tu îndoiala cu privire la Biblie? Sau poți să explici tot ce citești? Ai o motivație logică pentru tot?

Cunoști tu îndoială cu privire la mântuire? Sau știi să răspunzi și la întrebarea, de ce ar trebui Dumnezeu să fie îndurător cu tine, când tu – cu toate că nu vrei – păcătuiești mereu?

Un sceptic (în grecește: *diacrinô* = a judeca, a pune întrebări) este un om cu două suflete (Iacov 1.8; 4.8), nestatornic, nehotărât în sine. Lui îi lipsește punctul de vedere ferm. Îndoiala este temelie necredinței (Romani 4.20; Geneza 3).

Îndoiala este ca storsul creierilor, o gândire în cerc, la care nu-i găsești capătul și ametești. Iacov spune:

„Cine se îndoiește seamănă cu valul mării, dus de vânt și aruncat înapoi și încolo; pentru că, să nu gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul; este un om nehotărât în gândurile sale, nestatornic în toate căile lui” (Iacov 1-6-8).

Să mă îndoiesc înseamnă: n-am nici o încredere în persoana care îmi dă o informație. La urma urmei, îndoiala nu se referă la o problemă sau la o situație, ci la o persoană:

„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?”

Există două feluri de sceptici: din prima grupă face parte scepticul care în fond nutrește speranța că îndoielile sale vor fi respinse. Din această grupă face parte Toma din istoria noastră. Pentru el există nădejde, deoarece el vrea, în fond, să creadă.

În a doua grupă există scepticul care nu vrea să creadă. Pe el nu-l ajută nici dovezile. O astfel de îndoială, fără speranță, poate să ducă și la suicid, ca în cazul lui Iuda sau a lui Ahitofel (2 Samuel 17.23).

Opusul îndoielii este credința. Și ea vede, ce-i drept, neînțelegerea, dar are încredere în cel care îi dă informația, care este credibil.

„Credința este o convingere despre lucrurile nevăzute” (Evrei 11.1; 2 Corinteni 5.7; Psalmul 27.13-14; Evrei 2.4; Ioan 11.40).

Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inima?

Este de-a dreptul captivant cum întâmpină Domnul Isus îndoiala ucenicului Său, Toma. El nu-i dă nici o explicație științifică a învierii, nici o deducție logică, nici o motivare teologică, El nu discută cu el despre cum ia viața naștere. Pentru aceasta, toți oamenii de știință n-au găsit până astăzi nici un răspuns. El îi apare, pur și simplu, și îl invită să facă ceea ce a cerut Toma:

28. „Vreau dovezi!”

„Adu degetul tău aici și vezi mâinile Mele; și adu mâna ta și pune-o în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios” (Ioan 20.27)

Cum rezolvă El „cazul” necredinciosului Toma?

Toma este copleșit. Aici nu stă în fața sa numai Domnul înviat, ci El știe chiar și fiecare cuvânt pe care l-a rostit Toma cu o săptămână înainte în cercul ucenicilor. Este aceasta de înțeles? Pentru lucrul acesta nu există o explicație omenească, nu este o telepatie, așa ceva poate numai Dumnezeu. Și astfel stă fără grai în fața Celui înviat și exclamă:

„Domnul meu și Dumnezeul meu!” (Ioan 20.28)

Da, învierea Domnului nostru este de neînțeles pentru noi, oamenii. Ea este de-a dreptul incredibilă! Ea nu este de sondat cu dovezi logice sau științifice. Ea este lucrarea lui Dumnezeu. Căci aici – altfel decât la învierea tânărului bărbat din Nain, altfel decât la Lazăr sau la fiica lui Iair – nu este numai viața omenească întoarsă din nou în trupul mort. Aceasta înseamnă: acești oameni au trebuit să moară din nou. Dar la învierea Domnului nostru, **puterea lui Dumnezeu** a devenit activă pentru viața nepieritoare.

*„În care ați și fost înviați împreună cu El, prin credința în **puterea lui Dumnezeu**, care L-a înviat dintre cei morți” (Coloseni 2.12).*

*„Pe care **Dumnezeu L-a înviat**, dezlegându-I durerile morții, pentru că nu era posibil ca El să fie ținut de ea” (Faptele apostolilor 2.24).*

*„Dar Cel pe care **Dumnezeu L-a înviat** n-a văzut putrezirea” (Faptele apostolilor 13.37).*

Pavel descrie amănunțit felul diferit al învierii Domnului nostru în 1 Corinteni 15. După înviere, trupul Său nu mai este legat de legile naturii lumii pământești, El poate să apară și să devină din nou invizibil. Rănile și cicatricile biciuirii nu mai sunt vizibile, în afară de locul cuielor din mâinile și din picioarele Sale și de rana de lance dintr-o parte, pe care a primit-o pe cruce. Și totuși, El este fizic real pentru pipăit – El mănâncă și chiar sub ochii lor. Deci, El nu este o viziune, nu este o idee, ci realitate, totuși, cu un trup de slavă, o slavă care nu este din lumea aceasta. Este aceasta de înțeles? Nu, eu nu pot decât s-o cred. Dar cred pentru că Cel care a pus să-mi fie scrise aceste informații în Cuvântul Său este absolut credibil și demn de încredere. Eu pot să mă bazez pe Dumnezeu. Și de aceea pot să cred în învierea trupeză a Domnului nostru – da, am siguranța credinței, căci...

„Credința este o convingere despre lucrurile nevăzute” (Evrei 11.1).

Un autor de cântări o formulează așa: „Credința privește și adoră uimită ce s-a petrecut.”

Învierea este o parte esențială a Evangheliei. Fără ea n-ar exista mântuire (1 Corinteni 15.1-5; Faptele apostolilor: 1.22; 4.2,33; 17.18; 23.6).

- Învierea este dovada morții lui Isus (1 Corinteni 15.3).
- Ea este dovada răscumpărării desăvârșite (1 Corinteni 15.12).
- Ea este dovada dumnezeirii lui Isus (Faptele apostolilor 2.24; Romani 1.4).
- Ea este dovada credibilității Vechiului Testament (Faptele apostolilor 2.24-32).
- Ea este dovada învierii credincioșilor (1 Corinteni 15.19).
- Este dovada funcției de judecător a lui Isus (Faptele apostolilor 17.34).
- **Ea este „Amin”-ul lui Dumnezeu la murirea lui Isus.**

Prin învierea Sa...

- Isus dă mângâiere celor întristați (Ioan 20.11-18),
- El îi restabilește pe cei care au eșuat (Luca 24.35; 1 Corinteni 15.5),
- El îi ridică pe cei descurajați (Luca 24.13-48),
- El face inimile din nou bucuroase (Luca 24.13-48),
- El ia teama și anxietatea (Ioan 20.19-31),
- El dă bucurie și încredere (Ioan 20.19-31),
- El ia îndoiala și necredința (Ioan 20.19-31),
- El însărcinează și dă motivație (Ioan 21).

Cea mai bună dovadă pentru înviere este dacă oamenii din mediul tău înconjurător observă că tu ai viață din Dumnezeu, **căci fiecare convertire este o înviere din moarte spre viață, de la moartea veșnică la viața veșnică!**

Ce pot învăța eu din aceasta pentru consilierea spirituală?

Nu încerca să-l convingi logic pe un sceptic, cu dovezi. Prin aceasta nu-i câștigi inima. Arată-i credibilitatea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, credibilitatea lui Isus și a lucrării Sale de la Golgota. Credința în Dumnezeu este cea mai bună dovadă împotriva oricărei îndoieli.

Reține: Cine crede, nu are nevoie de minuni și de dovezi. El are încredere în Dumnezeu, căci El este credibil.

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg, Anul 2011, pag. 235-241.

Titlul original: „*Ich will Beweise!*”

Internet: www.wachsen-im-glauben.de